

at den Minister, for hvis Skyld den blev indsat, skulde blive, saa mente man, at det var bedst at stryge denne skadelige Anmærkning (Munterhed). Seg gaar dernæst til de to Hovedspørgsmaal, det er Universitetet og Embedsmændene; men, mine Herrer, er vort Princip ikke der fuldstændig havdet? Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds selv har indrømmet det, idet han sagde, at, om der stod f. Ex. et lidt større eller mindre Beløb til Universitetet, havde det ingen Betydning, og det kan det jo heller ikke have; thi her er kun Tale om et Statsstilbud og ikke Tale om at hæfte nogen Underbalance; Underbalancen bliver alligevel, altsaa det Hele bliver for Embedsmændenes Vedkommende 50,000 Kr., og, om man vil, kan man lægge de 50,000 Kr. til for Universitetets Vedkommende. Det forekommer mig dog virkelig at være lempelige Bilkaar at opnaa Fredsvilkaar paa, at vi give 50,000 Daler, naar vi ivoerigt bevare vore Principer. Det er dog altid de Penge værdt, og med Hensyn til de 25,000 Rd. til Embedsmændene maa det dog indrømmes, at selv op til de 2,000 Daler kan der være Nogle idetmindste, som have Krav paa at faae Hjælp. Det forekommer mig — undskyld jeg bruger denne Bignelse —, at den Bro, paa hvilken Landsstinget gaar tilbage, er saa skrøbelig som vel muligt. Det skulde vi haae hævdet, og det er meget rigtigt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) bemærkede, at havde man ikke fra anden Side sagt, at det var et Nederlag, havde det været en stor Seir (Ufbrydelse). Ja! det kan ikke nytte, thi faktisk og faktisk er det rigtigt, at man trods de mange Ord — undskyld jeg siger det — ikke kan paavise, at vi have givet efter paa noget eneste Princip, det Hele vil blive nogle Tusinde Rigsdaler. Seg siger derfor, at det er, naar Ministeriet fjernes, en Overenskomst paa hæderlige Bilkaar. Det var mit Ønske i Efteraaret, at vi maatte være komne til et roligt Arbejde; det udtalte jeg, dengang vi begyndte. Det har viist sig at ligge i Tidens Medfør — der kan være Skyld paa alles Eider — at dette Ministerium ikke har kunnet bringe det heldige Arbejde mellem Thingene tilveie. Det er min Overbevisning, at, saaledes som Tiden kunde have været i Efteraaret, er den nu paany tilstede maaste i stærkere Grad. Kommer der en Regjering, som er istand til at optræde med Maadehold, mæglende mellem Thingene, vil det samme Forhold atter være tilstede. Seg siger paa ingen Maade, at den nuværende Regjering ikke har havt en god Villie, men Feilen kan ligge i ganske andre Ting, i Omstændigheder og Uheld. Der er Noget, som hører til for enhver Regjering, det er det, vi kalde Held. Seg tror nu, at Betingelserne ere tilstede for at et virkeligt heldigt Samarbejde kan komme istand mellem de to Thing, og jeg vil derfor haabe, at den nye Regjering maa

være saaledes sammensat, at et saadant heldigt Arbejde maa blive muligt. (Berg: Det vil vi haabe). Seg veed ikke, hvor vanskeligt det vil blive, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger (Stemmer: Det ærede Medlem sagde; det ville vi haabe). Seg veed ikke, hvad han sagde, men jeg ønsker ikke, at han afbryder mig, naar jeg ikke rigtig kan høre ham. Det, man fremfor Alt skal se efter i et lille Folk, er et roligt og sindigt Arbejde, og selv om vi kunde have faaet Oplysning under en midlertidig Finantslov, saa siger jeg dog det ser ikke hyggeligt ud, — at vi ud paa Sommeren staa uden nogen virkelig Finantslov, det ser ikke hyggeligt ud, at et lille Folk kaster sig ind i saadanne Kampe iftedetfor at arbejde paa sin Opgave. Men det var selvfølgelig, at havde Freden ikke kunne opnaaes paa antagelige Bilkaar, var jeg ikke gaaet ind paa den Dei. Thi jeg er Venstremand ligesaa vel som det ærede Medlem, det har jeg været, og det vil jeg vedblive med at være, selv om man skulde finde paa at sige, at jeg var Højremand, er jeg dog Venstremand (Stemmer: Det er der Ingen, der har sagt). Nei! der er Ingen, der har sagt det her, men man kunde jo finde paa det, Fanatismen kan stige i en stærk Grad, ikke i denne Sal, her er naturligvis ingen Fanatisme, men udenfor denne Sal. Seg har saaledes f. Ex. i Dag, foranlediget ved en Skrivelse fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), hvori han siger, at der var flere Medlemmer, som indlode sig paa Realitetsforhandlinger, set, at disse flere Medlemmer pludselig nedensfor gjøres til eet Medlem — af Redakteuren; men naar flere Medlemmer kunne blive til eet og eet til flere, tillader jeg mig at tro, at Fanatismen er ved at stige i temmelig høi Grad, og jeg bryder mig derfor ikke stort om, at man siger, at Tidenstaben ikke er tilstede, den er der dog, og det at man taler om, at den ikke er der, turde være et Bevis paa, at den er der. Nu siger man nok, at vi kun have vedtaget Embedslønninger Pensioner osv. Det vil jeg dog ikke give ganske Ret i. Denne Samling er ikke nær saa ufrugtbar, som man har sagt, den er naturligvis meget mere ufrugtbar, end ønskeligt var, især efter en saa lang Tids Forløb, men ikke saa sædeles ufrugtbar. Seg vil tillade mig at minde om, at vi have faaet en Reform, der har været meget ønsket, nemlig Skiftevesenets (Munterhed). (Wintjer: Ja! nu ler man af det!) Ja, nu ler man af det, dengang var det et Ønske, men naar det kommer, saa ler man af det, det finder jeg ikke ganske rigtigt. Seg skal nævne det ærede Medlem meget Nere. Selve den foreliggende Finantslov, har den ingen Betydning for at løse vore Samfundsopgaver? Seg tillader mig at tro, det er saa. Seg skal minde om de 66,000 Kr. til Høstskolelever. Seg antager, at det ærede Medlem vil give mig Ret i dette Stykke, saameget mere